

Raatimiehenkatu 19
53100 LAPPEENRANTA
Puhelin 029 56 45900 Fax 029 56 45988
etela-karjala.ko@oikeus.fi

17.5.2024

Asiano:
R 24/162

Etelä-Karjalan käräjäoikeus on 17.5.2024 tuominnut vuonna 2000 syntyneen miehen 3.10.2021 tehdystä raiskauksesta 2 vuoden ehdottomaan vankeusrangaistukseen.

Asiassa oli kysymys siitä, että asianomistajana ollut nuori nainen oli viettämänsä baari-illan päätteeksi päätenyt kaverinsa kanssa asunnolle, jossa asianomistajalle entuudestaan tuntematon vastaaja oli ollut viettämässä iltaa omien kavereidensa kanssa. Muiden asunnossa olleiden henkilöiden mentyä nukkumaan vastaaja oli syytteen mukaan asunnon sohvalla väkisin suudellut asianomistajaa ja kosketellut tätä vartalosta myös tämän vaatteita riisuen, jolloin asianomistaja oli siirtänyt useita kertoja päätään ja vastaajan käsiä pois ja myös suullisesti useita kertoja pyytänyt tätä lopettamaan/ilmaissut ettei halua. Vastaaja oli lopulta teon aikana pitänyt asianomistajaa kiinni kädestä/käsistä ja työntänyt useita kertoja sormensa sekä myös sukupuolielimensä asianomistajan emättimeen. Asianomistaja oli tuolloinkin ilmaissut, että häntä sattuu. Vastaaja oli kuitenkin lopettanut menettelynsä vasta saatuaan siemensyöksyn. Sukupuoliyhteys oli ollut suojaamaton. Teosta oli aiheutunut asianomistajalle kipua sekä naarmuja ja ruhjeita/punoitusta sekä psyykkistä oireilua.

Vastaaja kiisti syytteen ja väitti, että sukupuoliyhteys oli tapahtunut yhteisymmärryksessä asianomistajan kanssa. Käräjäoikeus katsoi kuitenkin asianomistajan kertomuksen ja sitä tukevan välillisen näytön osoittaneen vastaajan menetelleen syytteessä kuvatulla tavalla.

Asianomistajan kertomus tapahtumista oli yksityiskohtainen ja johdonmukainen eikä se sisältänyt seikkoja, jotka eivät voineet muun esitetyn näytön perusteella pitää paikkaansa. Asianomistaja oli tapahtuman jälkeen poistunut asunnosta ja soittanut kriisipuhelimeen, mistä hänet oli ohjattu tutkittavaksi Etelä-Karjalan keskussairaalaan. Asianomistaja oli kertonut tapahtumista lääkärille samalla tavoin kuin käräjäoikeudessa, eivätkä esitiedot ja oikeuslääketieteellisen tutkimuksen tulokset olleet lääkärinlausunnon mukaan ristiriidassa keskenään. Asianomistaja oli myös samana aamuna kertonut kahdelle kaverilleen tulleen raiskatuksi. Aiemmin terveellä asianomistajalla tapahtuman jälkeen todetut psyykkisen terveydentilan muutokset tukivat myös vahvasti hänen kertomustaan.

Asianomistajan kertomus ja sitä tukeva muu välillinen näyttö oli kokonaisuudessaan niin vahvaa, ettei vastaajan oma kertomus tai muutkaan ilmi tulleet seikat riittäneet horjuttamaan sitä sillä tavoin, että

vastaajan syyllisyydestä olisi jäänyt varteenotettavaa epäilystä. Näin ollen käräjäoikeus katsoi vastaajan menettelleen syytteessä kuvatulla tavalla ja syyllistyneen raiskaukseen.

Rangaistusta harkitessaan käräjäoikeus piti kyseessä olevaa tekoa jonkin verran keskimääräistä raiskausrikosta moitittavampana ja vakavampana, kun otettiin huomioon, että asianomistaja oli ollut tekohetkellä vain hieman yli 18-vuotias, teko oli toteutettu sekä sormin että sukupuolielimellä, siitä oli aiheutunut asianomistajalle kipua sekä ainakin jonkinlaisia vammoja ja sukupuolielimellä toteutettu sukupuoliyhteys oli ollut suojaamaton. Asiassa esitetyn selvityksen perusteella asianomistaja ei ollut myöskään millään tavalla osoittanut olevansa kiinnostunut vastaajasta ja teko oli ollut asianomistajalle erityisesti psyykkisesti varsin vahingollinen.

Vastaaja oli itsekin ollut tekoon syyllistyessään verraten nuori eikä hänellä ollut ennen puheena olevaa tekoa merkintöjä rikosrekisterissään. Nämä perusteet tai mikään muukaan käräjäoikeuden tietoon saatettu seikka eivät kuitenkaan rikoksen vakavuuteen, vastaajan menettelyn tahallisuuteen ja sen ilmentämään syyllisyyteen sekä rangaistuksen pituuteen nähden riittäneet syyksi määrätä vankeusrangaistusta ehdollisena. Vastaaja tuomittiin siten ehdottomaan vankeusrangaistukseen.

Asianomistajalle vastaaja veloitettiin suorittamaan korvaukseksi kivusta, särystä ja muusta tilapäisestä haitasta 4.400 euroa, kärsimyksestä 4.000 euroa sekä sairaanhoitokustannuksista ja muista kustannuksista 165,65 euroa.

Valtiolle vastaaja veloitettiin korvaamaan puolustajansa ja asianomistajan oikeudenkäyntiavustajan palkkiot, todistelukustannukset ja rikosuhrimaksu.

Asia käsiteltiin yleisön läsnä olematta ja oikeudenkäyntiasiakirjat sekä ratkaisu lopputulosta lukuunottamatta määrättiin salassapidettäviksi.

Käräjäoikeuden ratkaisu oli yksimielinen.

Käräjätuomari

Antti Ryyänen